

KL/mn

5.4.2017

Eduskunta
Lakivaliokunta
Kuulemistilaisuus 6.4.2017

laV@eduskunta.fi

HE 269/2016

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi liiketoimintakiellosta annetun lain muuttamisesta sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Suomen Lääkäriliitto kiittää mahdollisuudesta lausua yllä mainitusta hallituksen esityksestä ja esittää kunnioittavasti seuraavaa:

Lääkäriliitto antoi edellisen lausunnon 9.2.2016, jossa kiinnitettiin huomiota muutamiin asioihin:

Huomiota kiinnitettiin ensinnäkin liiketoimintakiellon henkilöpiiriä ja kiellon sisältöä koskeviin ehdotuksiin (1 §:n 2 momentti ja 2 §). Tältä osin liitto toi esiin, että liiketoimintakielto soveltuu huonosti lääkäriammatinharjoittamiseen, jossa ammattitoiminnan tarkoitukselliset eivät ole liiketaloudelliset, vaan potilastyö, jota lääkärin tulee voida harjoittaa koulutuksen perusteella liiketoiminnallisista seikoista riippumatta.

Lääkäriliitto toi kuitenkin esiin, että mikäli laissa ei voida tehdä eroa ammatinharjoittamistoiminnan osalta, johtuen kirjanpitolain periaatteista, että hallituksen esityksen perusteluissa voitaisiin kuvata tarkemmin, minkä tyyppistä ammatinharjoittamistoimintaa liiketoimintakielto voisi koskea.

Lääkäriliitto näkee asianmukaisena sen, että hallituksen esityksen 4 §:n mukaan tuomioistuin voisi liiketoimintakieltoa määritessään käyttää harkintavaltaa ja poikkeuksellisesti sallia tietynlaisen tai tietynlaajuisen liiketoiminnan.

Liitto kiinnitti aiemmassa lausunnossaan huomiota myös liiketoimintakieltoasian laajentamiseen (19a §) ja siihen, että syyttäjän ja erikseen nimettyjen viranomaisten lisäksi myös muut laissa todetut valvontaviranomaiset, jotka hoitavat elinkeinotoimintaan liittyviä lupa- ja valvonta-asioita (joita terveydenhuollon osalta ovat aluehallintovirastot ja Valvira) voisivat pyytää liiketoimintakiellon tutkintaa.

Tältä osin todettiin, että terveydenhuollon viranomaisilla, Valviralla ja aluehallintovirastoilla, joiden toiminnan ydin on terveydenhuollon ammattihenkilöiden valvonnassa ja potilasturvallisuuden vaalimisessa, on tuskin kompetenssia saatikka resursseja ryhtyä arvioimaan terveydenhuollon ammattihenkilöiden taloudelliseen liiketoimintaan liittyviä edellytyksiä. Lääkäriliitto ei

siten nähnyt aiheellisena, että terveydenhuollon valvontaviranomaisten tehtäviä laajennettaisiin liiketoiminnan arviointiin.

Lääkäriliitto näkee asianmukaisena perusteluissa esiintuodun asian, että niiden lakisääteisten velvollisuuksien, jotka voidaan ottaa liiketoimintakiellon määrittämisessä huomioon, tulee olla sellaisia, jotka liittyvät kiinteästi taloudelliseen toimintaan ja että muiden lakisääteisten velvollisuuksien laiminlyönti, jotka muuten liittyvät esim. tiettyyn ammattitoimintaan, mutta eivät liiketaloudelliseen toimintaan, eivät voi olla liiketoimintakiellon tulkinnan tai määrittämisen perusteena. Tältä osin perusteluihin on esimerkiksi otettu terveydenhuollon toimintaan liittyvät erityispiirteet, minkä Lääkäriliitto näkee hyvänä ja asiaa selventävänä seikkana.

Lopuksi Lääkäriliitto korostaa aiemmin jo lausumassaan esiintuotua tietojen luovutukseen liittyvää seikkaa; liiketoimintakiellon tutkimiseen liittyvien tietojen luovutuksen ei pidä koskea potilasrekisteriin kuuluvia potilaiden salassa pidettäviä tietoja. Liiketoimintakiellon arviointiin ei sellaisia tarvita.

Kunnioittavasti

Suomen Lääkäriliitto

Kati Lehtonen
lakimies